

Kristoffer Andersson och hans hustru Lisa räknades som välbärgade. De hade utom ett växlande antal renar två hästar, åtta kor och 40 får. Hela denna stora kreatursbesättning skulle jag sköta ensam. Deras flicka, Kristina, var inne och lagade maten samt skötte en del av innesysslorna. Det var väldigt arbetsamt att vara piga där. Vatten till de många djuren fick jag dra i en träså från en kallkälla. När denna sinade, fick jag tina snön för att få vatten. Vintertid fick jag stiga upp vid femtiden och börja karda ullen. Detta fick jag hålla på med till klockan åtta, då jag gick till ladugården. Där fick jag först skotta ut gödseln med en träskovel. Därefter gav jag foder åt korna, varpå de mjölkades. Då jag mjölkat färdigt, bar jag in mjölken. Kristina tog då hand om den, silade upp den i tråg, som sattes upp på pinträdet i stugan.

Så fort jag var ledig från arbetena i ladugården, fick jag vara inne och spinna tråd till olika vävnader. Under de ett och ett halvt år som jag var i Lövberg, spann jag tråd till 60 alnar vadmal, 30 alnar vit ullväv och 40 alnar halvylleväv.

Efter det jag varit hos Kristoffer Andersson i Lövberg, tog jag tjänst ett år hos Jon Persson, som köpt min faders hemman.

En gång, då jag farit ned till Vilhelmina på en kyrkhelg, gick jag till pastor Dahlstedt och bad att få köpa Luthers bibelförklaringar. Jag var nämligen fortfarande mycket intresserad för det religiösa. Innan jag gick fram till prästgården, frågade Dahlstedt, om jag icke ville bli lärarinna. ”Visst ville jag bli lärarinna, men hur skall det gå till, då jag har gått så lite i skola och inte har några pengar?”

Pastorn talade om, att kommunen nog skulle låna mig pengar, så att jag kunde gå genom seminariet i Lycksele, om jag förband mig att sedan tjänstgöra inom socken. Innan vi skiljdes, hade vi kommit överens om, att jag skulle söka in till seminariet i Lycksele, och att jag till dess skulle försöka bättra på mina kunskaper.

Jag var först en tid hos lärarinnan Albertina Andersson och sedan hos folkskollärare E. P. Sundkvist. Därpå for jag hem till mina föräldrar i Klimpfjäll. Just då höll Fjällström skola där. När han hörde, att jag skulle bli lärarinna, frågade han mig, om jag icke ville hålla skola åt honom, medan han fick fara hem och göra en del nödvändiga arbeten på sitt nybygge i Grundfors. Jag gick med på det och vikarierade rätt länge åt honom. För detta vikariat fick jag 50 öre om dagen, vilket jag var nöjd med.

År 1893 for jag till Lycksele och sökte in vid seminariet, där jag också blev antagen. Till en början fick jag arbeta mycket hårt. Varenda lediga stund läste jag för att kunna följa med mina kamrater, som i de flesta fall hade gått genom en heltidsläsande folkskola. I regel steg jag upp redan kl. fyra på morgonen och började läsa. Det började gå bättre och bättre och innan jag slutade seminariet, gick det riktigt bra.

Men det gällde också att försöka klara sig på de ytterst begränsade medel jag hade. Därför slog jag mig tillsammans med två andra seminarier från Vilhelmina, som var i samma situation som jag. Lars Lindblad, Kristina Lindblad och jag bodde tillsammans och hade gemensamt hushåll. Vi turades om att laga maten och det gick rätt bra, fast nog var det knappt många gånger.

Den 8 juni 1895 tog jag min examen. Glad i hågen återvände jag till Klimpfjäll. Under sommaren räfsade jag åt olika bönder i Klimpfjäll. Jag fick fem kronor i veckan, vilket jag tyckte var bra betalt. Av Tobias Vesterlund fick jag hela åtta kronor, därför han tyckte jag räfsade bra.